

Paulus uppmuntrar Timoteus

Nyckelvers: "Därför påminner jag dig om att du skall väcka den Guds gåva till liv som finns i dig genom min handpåläggning."

2 Timoteus 1:6

Utvalda bibelställen:

2 Timoteus 1:1–14; 3:14–15

Även om aposteln Paulus uppenbarligen inte hade några biologiska barn, visar hans ömma tilltal till Timoteus som "min egen son i tron" djupet av hans tillgivenhet. (1 Timoteus 1:2) Han betraktade alla troende som sina andliga barn, och denna känsla var särskilt stark gentemot Timoteus, som länge och troget hade tjänat vid hans sida.

Paulus ord i dagens lektion är goda råd till alla kristna och särskilt till dem som är nya i sanningen. De har ännu större genomslagskraft på dem som har helgat sina liv åt Herren och hans tjänst och som strävar efter att vara till nytta som hans tjänare eller medhjälpare i enlighet med sina talanger och möjligheter.

Dessa ord riktades till Timoteus när Paulus satt fängslad i Rom, kort före sin död. Timoteus var inte längre ett barn, utan kanske omkring fyrtio år gammal, efter att ha arbetat tillsammans med aposteln i många år. Vid tiden för detta brev tjänade Timoteus församlingen i Efesos och mottog där de brev som bär hans namn.

Paulus inleder med att påminna Timoteus om sitt apostlaämbete. Han blev ett vittne om Herrens uppståndelse genom att ha fått en glimt av hans härliga gestalt på vägen till Damaskus. Därefter fick Paulus i uppdrag att förkunna villkoren för Guds livslöfte, som ges i Kristus Jesus. Apostlagärningarna 9:3–20; 22:14,15

Paulus nämner sitt rena samvete inför Gud, sina ständiga böner för Timoteus och sin längtan efter att få träffa honom igen efter att de skildes åt i Efesos. (2 Timoteus 1:3, 4) Medveten om de faror som följer med en framträdande ställning uppmuntrade Paulus Timoteus att förbli ödmjuk, trogen och förankrad i Skrifterna. (2 Timoteus 1:13) Han behövde stå fast i den styrka som Gud ger genom sitt ord.

Paulus påminde också Timoteus om den uppriktiga tron och gudsfuktan som han hade fått från sin mor och mormor, och bekräftade att detta arv hade lagt en fast grund i hans hjärta. (2 Timoteus 1:5) Andra bibelställen betonar att gudfruktiga föräldrar kan lägga en grund för sina barns karaktär, på vilken ett liv i Guds tjänst kan byggas. 5 Mosebok 6:6,7; Ordspråksboken 22:6; Efesierbrevet 6:4

Aposteln uppmuntrade Timoteus att "väcka Guds gåva" inom sig – att återuppväcka den med förnyad energi. Han varnade också Timoteus för att ge efter för rädsla och påminde honom om att Guds ande inte är en ande av rädsla, "utan av kraft, kärlek och ett sunt sinne". (2 Timoteus 1:6, 7) En sådan ande ger mod, kärleksfull hängivenhet till Gud och hans folk samt klokt omdöme när det gäller att använda iver. Det var Paulus önskan att alla Guds barn i allt högre grad skulle få denna ande, så att deras

talanger skulle användas både orädd och klokt i Mästarens tjänst.

I 2 Timoteus 3:14, 15 påminde aposteln Timoteus om att han hade blivit undervisad av Gud, och att denna undervisning hade kommit till honom genom de "heliga skrifterna" i Gamla testamentet och genom orden från Jesus och hans inspirerade apostlar. Precis som Timoteus uppmuntrades av Paulus, låt oss också stärkas av dessa ord från den älskade aposteln.